GEORGIUS ZINGEL DE SCHLIERSTADT
Entstehungsort unbestimmt, 2. Hälfte 15. Jh. (terminus ante quem 1488)
Seite 285v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35046
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

Mutabilitas ēt, nō affligit
hominē. sēd disputatio sua
ipa affligit eum, et mito
q̄ disputatio mgetudines
semp sufficiat et qrtationes
et ideo mutabilitas ēt lab
or hominis nō est, ꝗ qm ipo
ingetus facto est, hic est la
bor hominis, et ipa ingetudo
disputatio maxī est, q̄ habz
ho in instabilitate sua, ut
nō sentiat idez, qm diuisa
est et aliis factus est, ut n
sit vnus totus. Ite lra dicit
de deo, q̄ Cuncta fecit bona
in tpe suo. Vn cap̄ 20. d̄
Omnia opa dm bō, et omne
opus suum horam ministrabit,
nō est dicē hor illo negius
est, omnia enim in tpe suo ꝯ
phabuit. Ita lit, deus cuncta
bona fecerit, nō tm dedit
omn hom notitia hoiez, sēd
dedit in cemptum ad mass
tōz vitatis. et ideo subiungit
tur in lra. et mundu tradi
dit, disputationi eoz ꝗz ad
ingrendu vitatez. Vn d̄z
cap̄ 11. Consilium et lingua
et oculos, et aures, et cōz dedit
illis excogitandi, nō tm ad
puemiendu, x ad pfecte ncs
tendu. Vn et subiunxit lra
hic, vt nō inveniat homo
opus, qd̄ operatus est deus,
ab initio usq̄z in finē. Consid̄
mus magna disputationē quā
extent homies sup tra, stul
ta enim est et plixa, et invo
luta nis, ut nō facile fine
hre possit, doner ho ipe fine
apiat, videte q̄ multas
ab initio curiosi sapientie,
de operibus dei sententias fce
maueruit, et nemo fuit usq̄z
adhuc, qui negotio huiusmodi
grandi fine imponē potu
ysz, et litigant et ingetationi
bus pugnant disputantes,
et ofingunt, q̄ fabrefacta
medacia optimonū de iudi
cio ēt. Ma plurimi asser
uerunt, q̄z nichil est nisi ipe
qd̄ videt, et venit alb et
contestant, q̄z nichil vē est
nisi ipm qd̄ nō videt, et
in hys oibus congeruit et mul
tiplicant argumenta sua,
et texunt rationes, et q̄ ra
tiones, et vnicuiq̄ ratio
est estimatio sua, q̄ posuit
eam deo opus sui in oculis
hom, ut interoget cordu po
tū de eo, et ipe retrorsum
latet, absconditus dns expi
at excitationē eoz in illo, et
hauriūt sensu, et corde di
uidicant, et proferunt plima
de thezauro iudicioz suoz
et de profunda abisso fantasi
az, et opinionū suaz falsaz,